

Việt Cộng xử tử tù nhân Việt Nam Cộng Hòa trốn trại tại Suối Máu

Nguyễn Xuân Tùng

Tôi tuân hành lệnh Tổng Động Viên của Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa Ngô Đình Diệm năm 1962, học Khóa 14 Liên Trường Võ Khoa Thủ Đức, 13 năm lính, 10 năm tù “cải tạo”. Hai năm đầu 1975-1976 ở trại tù Thành Ông Năm, Hóc Môn. Trại tù này vốn là Kho Tiếp Liệu Công Binh rất rộng, chia thành nhiều khu vực khác nhau. Việt cộng biến những khu vực đó thành nhiều trại giam, mỗi trại có nhiều *lán ngăn cách nhau bằng những hàng rào kẽm gai chằng chịt, vì thế các khu trại truyền tin cho nhau gặp nhiều khó khăn. Khu này biết tin này, Khu khác biết tin khác chứ không như ngoài đời.

Ở đó chúng tôi được học tập:

- Phải an tâm học tập cải tạo tốt để sớm trở thành người “công dân” tốt.

- Trong mười đề tài học tập có xen lẫn những câu chuyện: [1]-Saigon có một triệu dân thì đã có năm trăm ngàn là đi diếm. [2]-Quân nguy độc ác, nhét súng lục vào miệng người dân bóp cò. [3]-Cách mạng đánh thắng máy bay khổng lồ B-52 của Mỹ là vì tiêm kích cách mạng bay lên cao, lựa chỗ có những đám mây dày đặc tắt máy phục kích ở trên đó. Đợi khi có máy bay B-52 Mỹ tới gần mới bất ngờ mở máy bay ra tiêu diệt máy bay Mỹ. [4]-Cũng ở trại này tôi chứng kiến một Thượng Sĩ cộng sản đứng trước sân khấu có khẩu hiệu: “Không Có Gì Quý Hơn Độc Lập Tự Do” của Hồ Chí Minh với hình Hồ Chí Minh rất lớn, nói như phân bua với tù nhân chúng tôi đang đi lại trên khúc đường đó: “Độc lập tự do có mài ra được mà ăn không”? Câu nói bất mãn này càng làm cho tôi thấu hiểu vẫn có thêm nhiều đảng viên đương thời tiếp tục bất mãn với chế độ cộng sản chứ không chỉ có “Nhân Văn Giai Phẩm”. [5]-Cách mạng đánh kẻ chạy đi chứ không đánh kẻ chạy lại vv...Nhưng thực tế cộng sản đang đánh kẻ chạy lại chúng tôi vì hết đường đào thoát, còn kẻ chạy đi chúng không đánh được nên tha làm phúc và sẽ trở thành “khúc ruột ngàn dặm” nuôi sống Việt cộng!

Ở trại này chỉ mới vài tháng chúng tôi đã chứng kiến một chiến hữu tù nhân pháo binh treo cổ tự tử chết ban đêm ở ngay dãy nhà vệ sinh chung của trại có đèn sáng. Ngày hôm sau tôi thấy pháp y cộng sản tới bỏ thi hài vào áo quan, nhấc đầu lên chụp hình lặn tay lập biên bản rồi mới đóng đinh quan tài lại. Nhưng chúng dấu biệt, chờ mãi tới đêm khuya mới tắt hết đèn trại, chuyển quan tài lên xe, lăn bánh rất chậm qua ánh đèn pin lập lòe như đom đóm làm hiệu. Nhưng lán của chúng tôi ở ngay trước mặt nên ở trong lán nhìn qua cửa sổ chúng tôi thấy hết. Còn các lán trại khác chắc chỉ biết là bị cúp điện. Cũng vụ treo cổ này tôi nhớ khi còn bé thường nghe các cụ kể chuyện với nhau: Khi một người uất ức muốn treo cổ tự tử thì con ma vòng nhập vào sợi dây treo cổ nó cứ ngóc đầu giãy lên nhìn người muốn tự tử và mong chờ người đó đến lấy dây thắt cổ. Lúc bé tôi tin, bây giờ già rồi tôi “bán tín bán nghi” vì chuyện ma quỷ bùa ngải rất khó phân định trừ khi mình đã có đức tin vững vàng cho cuộc sống trần thế. Vậy tôi xin quý đồng hương độc giả “có kiêng có lành” dù khi cuộc đời gặp lúc khốn khổ oan ức thì cũng đừng nghĩ tới tự tử. Cho dù cả nhân loại này không hiểu nỗi oan ức của mình thì cũng còn có Đấng vừa là người vừa là Thiên Chúa chịu đóng đanh trên thập giá để cứu chuộc nhân loại và là Đấng thấu hiểu lương tâm mình. Đừng sợ!

Vào năm 1976 thì một số tù binh chúng tôi bị chuyển tới Trại Suối Máu và ở đó chúng tôi đã chứng kiến một vụ vượt ngục của các chiến hữu trại viên đồng tù. Câu chuyện xảy ra như thế này: Một đêm, chúng tôi nghe thấy nhiều loạt súng máy nổ, hôm sau mới biết đó là có đồng tù vượt ngục. Tôi không nghe biết có bao nhiêu anh em vượt ngục: Ai chết ai bị bắt và ai đã trốn thoát. Chỉ sau đó mới biết có một số chiến hữu bị Việt Cộng trại giam bắt lại được khi vượt ngục, một anh được chữa trị theo phương cách rất “tân tiến” của Việt cộng.

Hai chiến hữu tù nhân bị Việt Cộng xử án tử hình:

Một hôm chúng tôi được thông báo sẽ có tòa án xét xử hai tù vượt ngục.

Nhưng trước hai ngày xử án thì chúng tôi đã thấy hai chiếc xe lam 3 bánh chở hai quan tài từ Hóc Môn vào trại.

Đến ngày xử án chúng tôi đã biết cộng sản sẽ xử tử hai anh: Một anh tên Bé Biệt Động Quân nếu tôi nhớ không lầm, còn một anh nữa tôi xin lỗi không còn nhớ tên nhưng hy vọng sẽ có trại viên nhớ cả tên họ hai anh bổ khuyết. Nhưng đa số tù nhân chúng tôi không biết chi tiết cộng sản đã xử hai Anh như thế nào? Rất may là đã có một số trại viên đã được chứng kiến hay bị chứng kiến phiên tòa đã nói lại cho biết: Khi tòa tuyên án tử hình thì Hai Anh đã hô lớn: Đả đảo cộng sản! Đả đảo cộng sản! Và còn đang hô tiếp thì cán bộ cộng sản đã ngay lập tức nhét giẻ vào mồm Hai Anh như đã bịt miệng Cha Lý.

Rồi cộng sản lôi Hai Anh ra pháp trường cát mới làm ngay bên ngoài phòng xử án bắn chết Hai Anh!

Một chiến hữu tù nhân được cộng sản chữa trị bằng phương án “tiên tiến” thời đồ đá:

Lán tôi ở gần thùng connect giam chiến hữu này nên chúng tôi hành ngày chứng kiến cảnh chữ trị của cộng sản. Tôi thấy một nữ cán bộ y tế cộng sản mặc đồ bà ba đen đội nón tai bèo, cổ cuốn khăn rằn ri đến một cái bàn mà họ gọi là trạm xá chữa trị cho tù nhân bằng cách gọn nhẹ: Lấy ra trong túi một cái lông gà màu đen, chấm vào lọ mật ong nhỏ xíu, quét quét vào ngực tù nhân bị bắn xuyên lồng ngực qua phổi, đang thở phì phò mà tôi thấy vết thương cũng đang thở phì phò cùng nhịp với những bong bóng rỉ máu quanh lỗ đạn bắn thủng ở trước ngực và sau lưng. Còn chân bị bắn gãy lủng lẳng dưới đầu gối phải thì không được chữa trị, cứ để lủng lẳng như thế rồi lại bắt tù nhân tự lê gót một cách khó nhọc đau đớn vào thùng sắt connect Mỹ loại cao hơn đầu người giam tiếp và cứ chữa trị tiếp như thế.

Ban đêm chúng tôi thường nghe những người lính gác đổi phiên lại đến lấy bóng súng đập thành thành vào thùng giam và bắt tù nhân phải lên tiếng cho lính canh biết chắc là tù nhân vẫn còn ở trong đó. Thế nhưng thật lạ lùng, sau đó chiến hữu này đã khỏi hẳn hai vết thương bị bắn xuyên lồng ngực, còn chân bị gãy lủng lẳng thì cũng đã tự khỏi nhưng vẫn đi đứng lủng lẳng như lúc còn bị thương. Chiến hữu đó tên là Hiệp nếu tôi nhớ không lầm.

Sau đó Trại Viên Trại Tù Suối máu chúng tôi bị lưu đày ra miền Bắc bằng tàu Sông Hương chuyển thứ hai sau chuyến thứ nhất có Tổng Giám Mục Nguyễn Văn Thuận, có tù nhân chết ngạt trên toa tàu hỏa chở trâu bò từ thời Pháp thuộc. Lúc đó chúng tôi mới biết cộng sản xử tử Hai Chiến Hữu ở Suối Máu là để dẫn dắt chúng tôi đừng tìm cách trốn tù khi bị trục xuất ra Bắc. Lúc này tôi nhớ tới Thiếu Tá Biệt Động Quân Hoàng Bảo Ngọc, không biết bạn đang ở trại tù nào và chắc đang nhớ tới lời nói của tôi trước khi chui đầu vào tù là phải ít nhất năm

[5] mươi [10] năm mới về chứ không chỉ mười [10] ngày như cộng sản tuyên truyền đâu. Lúc đó Ba của Hoàng Bảo Ngọc nói như để an ủi chúng tôi trong bước đường cùng: Anh Tùng nói có vẻ bi quan quá nhưng chắc không đến nỗi thế đâu.

Ghi chú: *Lán: Là là một nhà tù bằng gỗ, tre, nứa, lá, rơm làm mái cũng do tù binh chúng tôi lên rừng lấy vật liệu về làm. Lán rộng dài, hai bên là hai dãy giường hai tầng bằng gỗ cao giống như giường của trẻ em tại Mỹ, có thể trải được 50 chiếc chiếu rộng một mét nhưng khi có nhiều tù nhân chuyển đến, chúng tôi phải trải trùm chiếu lên nhau chỉ còn 60cm hay 70cm để sinh hoạt ăn ở ngủ nghỉ sau ngày cưỡng bức lao động vất vả, và có khi phải ngủ úp thìa, không cửa quạt thoải mái được. Nhưng đích thực là cảnh tù ngày tù đêm./-

Nguyễn Xuân Tùng

Diễn Đàn Kitô-hữu

Nguồn: https://hon-viet.co.uk/NguyenXuanTung_VietCongXuTuTuNhanVietNamCongHoaTrongTraiTaiSuoiMau.htm

www.vietnamvanhien.org

The banner consists of a yellow background with a green bar at the bottom. On the left is a circular logo with a map of Vietnam and the text 'An Lạc & Tự Chủ'. In the center, the text 'VIỆT NAM VĂN HIẾN' is written in large, bold, brown letters, with 'www.vietnamvanhien.info' below it. On the right is a blue square with a white starburst emblem. The green bar at the bottom contains the text 'TỦ SÁCH VĂN HIẾN ONLINE VỚI HƠN 11000 TÁC PHẨM' in white.